

Sygn. akt I C 1372/18 upr.

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Alina Kowalewska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Elwira Stopińska

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2019 r. w Giżycku

na rozprawie

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) SA z siedzibą w W.

przeciwko Ł. B.

o zapłatę

postanawia:

1. Umorzyć postępowanie.

2. Zasądzić od pozwanego Ł. B. na rzecz powoda Towarzystwa (...) SA z siedzibą w W. kwotę 107 zł, w tym kwotę 90 zł z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika, tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Alina Kowalewska

Sygn. akt I C 1372/18 upr.

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 24.03.2017 r.

Powód Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł do tut. Sądu pozew o zasądzenie od Ł. B. kwoty 329,74 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu podał, iż roszczenie wynika z umowy ubezpieczenia z dnia 19.10.2016 r. Twierdził, iż pozwany nie wywiązał się z umowy i nie opłacił składek w terminie. Do pozwu powód załączył polisę nr (...) (k. 16-17) oraz przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty 326,42 zł skierowane do pozwanego (k. 18).

Pozwany Ł. B. w odpowiedzi na pozew uznał roszczenie w całości oraz podał, iż w dniu 10.12.2018 r. dokonał przelewu kwoty dochodzonej pozwem na rachunek bankowy powoda.

W piśmie procesowym z dnia 19.12.2018 r. powód cofnął pozew o kwotę 381,37 zł oraz wniosł o zasądzenie od strony pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (pismo procesowe z dnia 19.12.2018 r. – k. 29)

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Okoliczności faktyczne w sprawie pozostawały pomiędzy bezsporne – tak w zakresie łączącego strony stosunku prawnego, istnienia zadłużenia po stronie pozwanej oraz jego spłaty w dniu 10.12.2018 r.

Na mocy art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. Rozprawa rozpoczyna się po wywołaniu sprawy ustnym zgłoszeniem przez strony żądań, wniosków i dowodów (art. 210 k.p.c.).

W niniejszej sprawie pismo zawierające oświadczenie strony powodowej o cofnięciu pozwu wpłynęło do tut. Sądu w dniu 19 grudnia 2018 r. (data stempla pocztowego - zgodnie z treścią art. 165 § 2 k.p.c.). Pierwsza, a zarazem ostatnia rozprawa w sprawie odbyła się natomiast w dniu 9 stycznia 2019 r. Zgodnie z przywołanym wyżej przepisem art. 203 § 1 k.p.c. skuteczność cofnięcia pozwu nie była zatem uzależniona od zgody strony pozwanej.

Z art. 203 § 4 k.p.c. wynika, iż sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa. Okoliczności sprawy, zwłaszcza podniesione przez stronę pozwaną zarzuty, wskazują, że nie jest ono sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego i nie zmierza do obejścia prawa.

Cofnięcie pozwu w zakresie kwoty 381,37 zł wyczerpało w całości żądanie zasądzenia kwoty głównej wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 19.12.2017 r. do dnia 10.12.2018 r. Z uwagi na powyższe na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. należało umorzyć postępowanie w sprawie, o czym Sąd orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji postanowienia.

Zwrot kosztów procesu w wypadku cofnięcia pozwu obciąża co do zasady powoda bez względu na przyczynę cofnięcia (vide postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 r., II CZ 208/11, nr Lex 1214570). Odstępstwo od tej zasady dopuszczalne jest, gdy powód wykaże, że wystąpienie z powództwem było niezbędne dla celowego dochodzenia praw z uwzględnieniem okoliczności istniejących w dacie wytoczenia powództwa. W niniejszej sprawie pozwany po wytoczeniu powództwa uścił na rzecz powoda kwotę żadaną pozwem, co jest w sprawie bezsporne. Zgodnie z utrwalonym w judykaturze stanowiskiem stroną, która w toku postępowania spełniła świadczenie należy uznać za stronę przegrywającą proces.

W oparciu o art. 98 § 1 k.p.c. należało zatem zasądzić na rzecz powoda poniesione przez niego koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw - tj. kwotę 90 zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego ustalonych zgodnie z § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.) oraz kwotę 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa zgodnie z żądaniem zgłoszonym w piśmie procesowym z dnia 19.12.2018 r.